

Eindrapport jury Willem Ivenprijs 2021

Al sinds de eerste toekenning in 2011 van de *Willem Ivenprijs* aan het beste verhaal of gedicht in het *Brabants boekske*, heeft deze schrijfwedstrijd een thema. Dit jaar was dat *Wel of nie? Ge wit 't nie.*; in een woord te vertalen als 'dilemma' of 'tweestrijd'.

Vijftig auteurs stuurden 34 verhalen en vijftien gedichten in en een inzender integreerde een gedicht in een verhaal. De jury, bestaande uit Rina Michielsen, (afscheidnemende) Piet Vos en Riny Boeijen (voorzitter), beoordeelde of en hoe het thema in de bijdrage was verwerkt, de opbouw van het verhaal of gedicht en in hoeverre het geheel was verpakt in bloemrijk Brabants dialect. Vervolgens gaf elk jurylid tien punten aan zijn/haar derde keuze, twintig punten aan zijn/haar tweede keuze en dertig punten aan het verhaal of gedicht dat hij of zij het beste vond. Inzendingen die ze net niet in de top drie beoordeelden, kregen een 'zeer verdienstelijk'. Dat waren er maar liefst tien, waaruit blijkt dat de top steeds breder wordt.

In zijn algemeenheid vond de jury de inzendingen weer van goede kwaliteit. Een tiental auteurs had op de vraag *Wel of nie?* gekozen voor het laatste en het thema helaas links laten liggen. Opvallend was verder dat in veel bijdragen 'de liefde' in al haar verschijningen de boventoon voerde: de liefde tussen man en vrouw, tussen vrouw en vrouw, tussen ouder(s) en (ongeboren) kind, tussen broers, tussen grootouder en kleinkind en zelfs tussen mens en dier. Prachtig en verrassend om te zien dat een thema als 'tweestrijd' in onze mooie Brabantse dialecten leidt tot dramatische, ontroerende, gevoelige en soms ook grappige poëzie en proza waarin 'de liefde' centraal staat.

De tien auteurs die voor hun bijdrage de beoordeling 'zeer verdienstelijk' kregen, waren (in alfabetische volgorde): Jacques van Gerven (*Zalle we, of zalle we nie?*), Tonny van de Graft (*Zal-'k doen of zal-'k laote*), Junt (*Kruuspeunte*), Anton van der Lee (*De moeilijkste keus van m'n lèève*), Frans Nefs (*Wir niks*), Piet Sniijders (*Zakket doew of zakket nie doew?*), Marja van Trier (*Ginne wèègschaol*), Ties Verhoeven (*Wel, nie, ge witte-'t nie*), Henriëtte Vunderink (*Beslèùteloos*) en Mientje Wever (*'t Blekke trummelke*).

Dan de top vijf in het klassement voor de *Willem Ivenprijs 2021*.

Vijfde plaats: Nelly de Groot (tien punten) met *Ik vertrek*: een gevoelig verhaal over een jonge Brabander die er na veel tweestrijd toch voor kiest zijn ouders te verlaten en samen met zijn geliefde naar Canada te emigreren, naar het 'nieuwe land' van zijn oudere broer.

Vierde plaats: Guus Meeuwssen (tien punten en twee keer 'zeer verdienstelijk') met *'t Stuk wè ik nie schreef*. Deze auteur vertaalde het gedicht van Robert Frost, *The Road Not Taken*, in het dialect van Alphen en bouwde daar zijn verhaal omheen. Gewaagd, maar geslaagd.

Derde plaats: Rensz Gorisse (dertig punten) met *Oppas Oma*: ontroerende poëzie over een van de dilemma's ten tijde van een pandemie: *'Oma, wanneer komde wir?'* Zonder het woord corona te noemen, schetst de dichter feilloos de tweestrijd van een oma: je aan de regels houden of je kleinkind zien.

Tweede plaats (ex aequo): Birgit Bakx-Hermans en Cor Swanenberg (beiden veertig punten).

Birgit Bakx laat met het verhaal *Plankekoorts* haar innerlijke tweestrijd en die met haar vader tot uiting komen in een schurende dialoog met haar zus. Volgt ze het advies van haar vader of volgt ze haar hart en kiest ze voor de liefde? Bakx laat je tot de laatste alinea in spanning voor het verrassende antwoord.

Cor Swanenberg neemt je met zijn aangrijpende verhaal *Ha 'k mar...* mee terug naar de donkerste bladzijden in de geschiedenis van de WOII, naar de joodse Esther. Als *ongewenst jong* op de wereld gezet, krijgt Esther ook als volwassene het geluk niet aan haar zijde. Geplaatst voor het dilemma 'onderduiken' of 'haar gezin van zeven kinderen bij elkaar houden', kiest ze voor het laatste met een fatale, dramatische afloop als gevolg.

Eerste plaats (70 punten): Roel Soffers met *Ellef ellef tweedúúzend en ellef. Za'k gaan of nie?*

Debuteren en meteen de eerste plaats opeisen, is weinigen gegeven. Soffers voert in het dialect van Bergen op Zoom een dilemma op (naar het elf-elf bal of bij de geboorte van je kind zijn?) waarvan je in eerste instantie denkt dat die keuze niet zo moeilijk is. Totdat je door deze carnavalvierder pur sang met ronkend en overweldigend proza zijn verhaal in wordt getrokken. Met wervelende zinnen lukt het hem zelfs de meest fervente niet-carnavalvierder aan het twijfelen te brengen. Toch zal de schrijver uiteindelijk voor de liefde kiezen; voor zijn vrouw en voor *'t nuuwe leve in de buik da aan z'n eigeste intocht is begonne*. Hopelijk blijft het niet bij dit debuut.

Namens de jury,

Riny Boeijen
voorzitter